

עין משפט
גר מצות

בַּח א ב ג מ"י פ"ה
מהל' שנועות הל' ח
זהל' ט סמג לארץ רמא
טושי"ע י"ד ס' רלח ספיף
ט:

בָּרַךְ ד' מִי שֶׁסָּהַל
 ל' מִי שֶׁפָּדָה אֶת הָעַמִּי
 א: קָמַח שֶׁסָּהַל
 בָּרַךְ ד' מִי שֶׁסָּהַל
 גָּבַד ד' מִי שֶׁסָּהַל
 חָבַד ח מִי שֶׁסָּהַל
 דָּבַד ז מִי שֶׁסָּהַל
 לָהַר י מִי שֶׁסָּהַל
 ב' מִי שֶׁפָּדָה אֶת הָעַמִּי
 שְׁמוּעָה אֶת הָעַמִּי
 לְהַוִּי רַחֵם טוֹשֵׁעִים יִידֵי כִּי
 קָמַח שֶׁפָּדָה אֶת הָעַמִּי
 בָּרַךְ ד' מִי שֶׁסָּהַל
 לָהַר ח מִי שֶׁסָּהַל
 חָבַד ח מִי שֶׁסָּהַל
 דָּבַד ז מִי שֶׁסָּהַל
 לָהַר י מִי שֶׁסָּהַל
 ב' מִי שֶׁפָּדָה אֶת הָעַמִּי
 שְׁמוּעָה אֶת הָעַמִּי
 לְהַוִּי רַחֵם טוֹשֵׁעִים יִידֵי כִּי
 קָמַח שֶׁפָּדָה אֶת הָעַמִּי

מוסף רש"י

בין הוא ובין חבירו לא
מעל. בין אחר סחם בין
אחר עלי לא מעל בין הוא
ובין חבירו, אע"פ שאמר
הקדש, כיון דאמר נמי
קונם אין מעילה בקדושת
(נדרים קנ"ה.) שבויה
שלא אוכל אוכל ואשלי
בבילות כו'. רמב"ם רמב"ם
ומהם רש"י למל כא'.

מסורת הש"ס

(א) [נקמן כד.] (ב) [נעיל
עמוד א' ע"ש.] (ג) [יומא עב.]
(ד) [נעיל כא:] [נקמן כג.]
(ה) [רש"ל רב ושמואל דאמרי
תרייכו.] (ו) [נקמן כג.]
(ז) [נעיל כא:] [נקמן כג:] [יומא
עב.] (ח) [נקמן כד.]
(ט) [ברכות ד' ש"ג.] (י) [יומא
עב.]

נורה אור השלם

1. ואכלה לפני יי
אלהיך במקום אשר
יבחר לשכן שמו שם
מעשר דגנך תירשך
ויצחקך וזבחת בקרבן
וצאנך למען תלמד
ליראה את יי אלהיך כל
הימים: דברים יד כג

דבינו חנואל

[illegible]

ואכל עפר פטור. דלאו בר אכילה היא: ע"י חטובות. העוננים: דפטו אטקסו. אח"ל עפר במשהו: נזיר שאמר שבעה שלא אוכל חרצן בכמה. אם חטא נזיר בשאר כל אדם בכית נזיר מאי מי אמרינן כיון דכית אסור עליה יודע הוא שאין שבעה חלה עליו: וי"ל כ"א אספספא אהיפירא אטפספא. על פסות מכות שלא היה מושבע עליו מסיו: דעמיה אכזים. ואין כאן שבעה: אי אסא מולא. שמתחב א"כ נאסר בשבעתו בחצי שיעור שאינו מושבע עליו מסיו ויכיר משכחת לה אי במפרש אוליבא דרבנן אי בסתם לר' עקיבא: והוא נכילה. דמי חרצן לנזיר דמיה וקאמר ריש לקיש דאי אסא מולא אוליבא דרבנן אלף במפרש ולא אמרי' אפילו בסתם נמי דעמיה אטפסו דמי אטפספא אהיפירא אטפספא: דעשרת דלא. חזיא לאכילה לישרל: נכילה כס אכילה סיא. ושיין בה שיעורא: דרביע עליה. דרבנן עליה אריא דארתא המקום: מרתנ' שבעה שלא אוכל ואכל וספא. א"ע"ג אספיה בכלל שבעה של אכילה דאמר בגמרא אינו חייב אלף אחת דהוא לוי כאלו ואכל שבעה אחד: שלא אוכל וספא אספיה. הוה להו שני שבעות. ובגמרא [וכג]. פריך הוה לה שבעה על שבעה: שבעה שלא אוכל פס חטין פס שעורין כו'. דכיון דפריש אדעתא דמיתל שבעה אכל חדא וחדא בנפשי נפשיה קאמר. ובגמרא [גס] פריך דלמא האי דפריש להו אדעתא לתיטער ממניה אחרינא דאי אחר שאל אוכל סתם הוה נאסר בכל המינים ועלולס זה שבעה היא: ואכל נכילות כו' חייב. דרשוין ע"ה לאכילה ואריא הוא דרביע ליה: ור"ש פטור. דמושבע ועומד הוא עליהן: אסורא. אסורא. שריי אכל אוכלין. ואפי' לר"ש דפטור בקמייתא טעמא לאו משום דלאו בני אכילה אלף לפי שאין שבעה חלה על דבר מזון דלקמן [סז]. וכלמא

ידעתיה אכזית שמע מינה אלא תפשוט דבעי רבא
עפר בכמה תפשוט דעד דאיכא כזית דהא נבילה
דפרשיש הא לא פריש דעתיה אכזית לא עפר לאו
נבילה בת אכילה ואריא הוא דרביע עילוה:
א אוכל ואכל ושתה אינו חייב אלא אחת 'שבועה'
שתה ואכל ושתה חייב שתיים 'שבועה' שלא אוכל
שעורין ופת כוסמין אינו חייב אלא אחת 'שבועה'
ופת שעורין ופת כוסמין ואכל חייב על כל אחת
אשתה ושתה משקין הרבה אינו חייב אלא אחת
יין ושמן ודבש ושתה חייב על כל אחת ואחת
ואכל אוכלין שאינן ראויין לאכילה ושתה משקין
פמור 'שבועה' שלא אוכל ואכל נבילות וטריפות
ור' שמעון פומר אמר כקונם אשתי נהנית לי אם
ל נבילות וטריפות שקצים ורמשים הרי אשתו אסורה:
בר אבין אמר שמואל שבועה שלא אוכל ושתה חייב
א ואיבעית אימא קרא איבעית אימא סברא דאמר
קום מידי ועיילי ואכלי ושתי ושתה ואיבעית אימא קרא שתי
ריש לקיש מניין לשתייה שהיא בכלל אכילה שנאמר
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגןך ויתירושך
ויתרש

א. אופרים בין הוא בין חבריו א"א מעל ב"י. משמע
דכ"ע מודו בקוממות לזין לכן פדיון דלפ"י רבי
מר י"ש מעילה בקוממות מודה לזין לו פדיון והקשה
ב"י רבינו מאיר דברש"י האשה רבה (וינחם פ"ה דנז"ר) אמר

והחכמים אומרים בין ה' לפי שאין מעילה בק' ואחד הו' לא מעל לב' דברי רבי מאיר והכח' וחבירו לא מעל אי' קונמות כשבעות א' הוא דלא מצטרפי' והאמר ר' מאיר אין לדבריהן דרבנן קאמרו כקונמות כלל לדידכו כשבעות ורבנן שבע' קונמות ליכא דרב פנח' שלא אוכל ואכל רבא שבעה שלא דאמר שלא אוכל ד' כיון דלאו מזיד דא' שהוא יתיקו: בעי דא' חרצן בכמה כיון תערוכת דעתיא אכיל' בעיניה אכלי ליה יתיקו בעי רב אשי' שלא אוכל חרצן איסורא דאורייתא א' אהתיירא קא משתבע' דלאא כיון דאמר אכילת תא שמע' ואכל נבילות וטרי' חייב ור' שמעון פוט' חייב מושבע ועומד' ושמואל ר' יוחנן המותרין עם דברים אמר אי אתה מוצא שיעור ואליבא דרב' דרבי עקיבא דאמר נבילה שהוא והא נבילה סיני הוא דכי חרצן דפריש הא לא פריש' שבעה שלא אוכל כעפר דמיא וטעמא בר אכילה הוא כ' מתני' שבעה שש' שלא אוכל ושלא א' ואכל פת חטין ופת' שלא אוכל פת חטין ואחת שבעה שלא שבעה שלא אשתת' שבעה שלא אוכל שאנין ראויין לשתי' שקצים ורמשים חייבי' אכלתי היום והוא אמר ר' חייא גמ' אמר רבי חייא איבעית אימא סבר ליה אינש לחבריה נט' בכלל אכילה ד'אמרו יואכלת לפני ה' אלהיך

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones